

alligevel, at det er en Hjælp for de arbejdsløse.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg forstod paa den højtærede Indenrigsminister, at jeg var gaaet denne høje Regerings Værdighed adskilligt for nær ved at udtale, hvad jeg fandt klædeligt og uklædeligt for et Ministerium. Men jeg maa have Lov til at gentage, som jeg sagde før, at jeg vilde finde det klædeligt for et Venstreministerium ud fra et demokratisk Synspunkt, om Ministeriet forstod Vanskeligheden for Arbejderklassen ved at gaa ind paa dette Forslag, naar Storindustrien forstaar den. Dernæst tillod den højtærede Minister sig at stemple meget stærkt de Udtryk, jeg havde anvendt overfor et Forslag, som foreligger fra Overingeniør Flensborg i Betænkningen om Nødhjælpsarbejder, idet jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at det forkastelige derved skulde ligge i, at denne Mand ikke havde Sæde i dette høje Ting. Hvis denne Anskuelse skulde være gældende i al Almindelighed, saa er Rigsdagsmændene jo afskaaret fra at rette saglige Angreb paa, hvad der fremkommer fra en Kommission. Jeg ser saadan paa det, at man er ansvarlig for, hvad man siger her fra denne Plads, ogsaa udenfor Tinget, saaledes at den paagældende kan værges sig mod dette Angreb. Det var sagligt underbygget, og jeg maa absolut hævde, at Embedsmænd er ikke sakrosankte, fordi de sættes ind i en Kommission eller et Udvalg. Tværtimod, en Embedsmand eller en hvilken som helst anden, der sættes ind i en Kommission, maa staa til Ansvar for sine Forslag. Men jeg siger, at mit Angreb var sagligt underbygget, og derfor tillader jeg mig det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han er af den Opfattelse, at disse Beregninger af Overingeniør Flensborg i Betænkningen giver et rigtigt Billede af disse Forhold. Til Slutning vil jeg blot sige, at naar den højtærede Minister til sidst kom ind paa at drøfte Spørgsmaalet om Takt og Tone, kunde jeg tænke mig, at den højtærede Ministers Parti efter Gaarsdagens Forløb kunde ønske en anden Ordfører for dette Emne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard mente at kunne konstatere en Modsigelse mellem min Anerkendelse af Forhandlingsvilligheden hos ham og et andet æret Medlem og min Betegnelse af Lovforslagets Karakter. Men der er aldeles ingen Modsigelse derimellem; tværtimod, det ene stemmer til det andet som Haand til Handske. Netop fordi Lovforslaget efter min Mening er en Trusel, paaskønner jeg ethvert Tegn til Forhandlingsvillighed fra den anden Side; thi derved kan man gøre sig Haab om, at dets Karakter kan blive ændret. At det er en Trusel mod Arbejderne, er sikkert, fordi de, som har for lidt, efter Lovforslaget skal have endnu mindre. Hvis dette ikke er en Trusel, ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem vil kalde Lovforslaget. Det ærede Medlem oplæste en Tale, der skal være holdt i 1918. Da gik der af og til en syndikalistisk Deputation op og skældte mig ud. At det ærede Medlem nu finder Anledning til at tage dem under Armen og genopfriske dette, har jeg ikke noget imod. Jeg synes kun, man skulde glæde sig over, at det i Onsdags ikke var Syndikalisterne, der førte Ordet og brugte lignende Udtryk, som den Gang blev brugt mod os.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Bemærkning er en god Anledning til at rette en Forespørgsel til ham. Det ærede Medlem fremkom med den Oplysning, at der var blevet anvendt 139 Mill. Kr. til kommunale Arbejder med Statstilskud, men det ærede Medlem oplyste ikke — i hvert Fald hørte jeg det ikke —, i hvilket Tidsrum et saadant Beløb var blevet anvendt, ligesom han heller ikke oplyste noget som helst om, hvorvidt det var de kommunale Arbejders samlede Beløb eller det Statstilskud, som var anvendt dertil. Oplysningen var altsaa meget mangelfuld, men maaske det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil supplere den, saaledes at man kan faa et klarere Billede af, hvorledes Forholdet ligger, end det, han hidtil har givet.

Med Hensyn til min Karakteristik af det ærede Medlems Omtale af et Udvalgsmedlem maa jeg i enhver Henseende fastholde den. Det er ganske utvivlsomt, at man her paa Rigsdagen har Adgang til — det viser disse Dages Forhandlinger tydeligt nok — at rette kritiske Bemærkninger overfor Kommissionsmedlemmers Arbejde, men de bør ikke rettes i en saadan Form som den, det ærede Medlem har valgt at